

§ 183.

Fremføres den Paastand, at Anklagede er affindig, lader Formanden dette Spørgsmaal prøve, forinden Sagen gaar videre. Rævningerne afgive deres Erklæring i saa Henseende efter de Regler, der senere ere fastsatte for Rævningeres Erklæring. Gaar den ud paa, at Anklagede er affindig, standses Sagen; Formanden sørger for, at Anklagede, hvis dertil findes Anledning, sættes under Forvaring indtil nærmere Bestemmelse kan tages med ham.

§ 184.

Er Anklagede døvstum, eller er han ikke det danske Sprog mægtig, træffer Formanden fornøden Foranstaltning til, at han under Sagens Gang kan blive bekendt med, hvad der foregaaer, og fremkomme med det, hvortil han maatte finde Anledning.

§ 185.

Formanden giver dernæst Ordet til Overanklageren, som giver en kort Fremstilling af Sagens Sammenhæng og derefter fridder til Bevisførelsen. De Punkter i Sagen, som først blive at afgjøre af Retten, efterat Rævningerne have udtalt sig, kunne ikke gjøres til Gjenstand for Dmtale under denne Del af Forhandlingen.

§ 186.

Naar noget Spørgsmaal under Bevisførelsen rettes til den Anklagede, skal Formanden inden han svarer gjøre ham opmærksom paa, at han ikke er forpligtet til at besvare de til ham fremsatte Spørgsmaal og at hans Svar ville kunne benyttes som Bevis imod ham; men at paa den anden Side ogsaa hans Bægring, ved at forklare sig om Omstændigheder, der nødvendig maae være ham bekendte, vil kunne udtydes til hans Skade. Naar saadan Advarsel engang er givet under Hovedforhandlingen, behøver den ikke at gjentages ved senere Spørgsmaal til den Anklagede.

§ 187.

Naar Bevisførelsen angaaer Tilstaaelser eller

Forklaringer, som ere afgivne af den Anklagede under Forundersøgelsen, skal han af Overanklageren spørges, om han erkjender at have afgivet dem eller om han i saa Henseende har Erindringer at fremsætte, og da hvilke. Har han ingen saadanne at gjøre, kan han, hvis dertil findes Anledning, nærmere tilspørges, om han har Noget at tilføie eller forklare.

Ligeledes kunne saavel Dommerne som Rævningerne og Anklagedes Forsvarer stille Spørgsmaal til ham i den nævnte Retning.

§ 188.

Det efter behørig Indstævning uden oplyst lovligt Forfald udeblevne Bidne ansees ved Rettens Kjendelse med Bøder indtil 200 Rd.; hvortil, hvis Sagen formedelt dets Udeblivelse udsættes, kommer Erstatning for de derved forarsagede Omkostninger.

Fremkommer den Udeblevne med Indsigelse imod Kjendelsen inden den i § 40 ommeldte Frist og godtgjør lovligt Forfald, samt at han ikke har været istand til betimelig at anmelde samme, har Retten ved en ny Kjendelse at opheve den forrige.

Naar Sagen maa udsættes paa Grund af et Bidnes Udeblivelse, kan Retten foranstalte det anholdt for at sikkre dets Tilstedeværelse ved Sagens næste Foretagelse.

§ 189.

Hvert Bidne afhøres for sig, ordentligvis i den Anklagedes Paahør.

§ 190.

Bidner skulle, forinden de afgive Forklaring, saafremt ingen lovlig Hindring for deres Edsfæstelse er tilstede, aflægge Ed, hvorved de love og sværge at ville udsige den rene Sandhed og Intet fordølge, som kan tjene til Sagens Dplysning. Forinden Eden aflægges, skal Rettens Formand indskærpe dem Edens Hellighed og betyde dem Straffen for Mened.

De Bidner, der allerede ved Forundersø-